

Punkt blev imidlertid ingenlunde overseet; der indeholdes tværtimod i nævnte Lov udtrykkelig i § 15 en Henvisning til en ny Lov angaaende udvidet Næringsfrihed for denne Commune, idet der tilføies en Bestemmelse om, at efter en saadan skulde Communalbestyrelsen være bemyndiget til at lægge endeel af de kommunale Afgifter fra Formue og Leilighed over paa Næringsfrihed for denne Commune, der er Gjenstand for det lille Lovforslag, som jeg, efter den dertil mig givne Opfordring fra Communalbestyrelsen, har den Ære at indbringe i Thinget. Det gaaer ud paa, dels at frigjøre denne Commune for den Indskrænkning i Næringsfriheden, som ved den almindelige Næringslov er lagt paa enhver Deel af Landet, der befinder sig indenfor en vis Afstand af respective 1 og 1½ Mil fra nærmeste Kjøbstad, og dernæst paa at tilstede Udøvelsen af enkelte Næringsbrug efter sædvanligt Næringsbeviis i denne Commune, Næringsbrug, der isvrigt, naar de udøves paa Landet, kræve enten ministeriel eller kongelig Bevilling. Jeg troer, at disse Bestemmelser af det ærede Thing ville findes fuldkommen billige, idet det vist vil erkjendes for at være noget aldeles unaturligt, ja næsten urimeligt, at en Commune af den Udstrækning som Frederiksberg, der allerede nu har et Folketal, der er større end nogen Kjøbstads i hele Danmark, — med Undtagelse maastee af Odense — i Alt, hvad der vedrører Næringsforholdene, betragtes og behandles aldeles som et Landdistrikt. De skadelige Følger af en saadan Tilstand have ogsaa i det forløbne Aar gjort sig i høi Grad gjældende. Det er derfor af Communalbestyrelsen udtalt, at en Forandring af denne Tilstand maa ansees som paatrængende nødvendig, og at den maa see sin hele Virksomhed lammet og hemmet, hvis en saadan ikke bringes tilveie, og da en saadan Udvidelse af Næringsloven, efter hvad jeg har havt den Ære at paavise, maa siges at være i fuldstændig Samklang med den hele Opfattelse, der gaaer gennem Næringsloven af 29de Decbr.

1857, tør jeg haabe, at dette Lovforslag hverken vil møde Modstand hos Rigsdagen eller Regjeringen, og jeg skal derfor paa det Bedste anbefale det til det ærede Thing.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive trykt omdeelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Valg af 5 Medlemmer til et Udvalg angaaende „Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Finantsaaret 1863—64“.

Formanden: Som jeg allerede før underrettebe de ærede Medlemmer om, er det begjært, at dette Valg foretages efter Reglerne for Forholdstalsvalg, og denne Begjæring er fremsat af følgende Medlemmer: Dinesen, S. Rasmussen, L. Olsen, Winther, Rjer, Thurah, Termanzen, Mahnk, Krabbe, Matthiassen, N. Hansen, C. Christensen, P. E. Olsen, L. Hansen og H. Hansen.

Der afgaves 84 Stemmesedler, og Qvotienten var saaledes 16. Valgte bleve kun 4 Medlemmer, nemlig Tscherning, Fallesen, Alberti og Holstein. Derefter havde S. Kée 10, Dinesen, N. Jørgensen, Høgsbro, P. Olsen og Suel hver 1 Stemme. En Stemmeseddel var blank, og paa 4 fandtes opførte Navne paa kun to Medlemmer, der allerede vare valgte, da disse Stemmesedler bleve fremdragne.

Ved det derpaa paa sædvanlig Maade foretagne Valg af eet Medlem valgtes S. Kée med 48 af 88 gyldige Stemmer. (Krabbe 19 St.)

Man gif derpaa til den sidste paa Dagsordenen opførte Sag, som var: Valg af 11 Medlemmer til et Udvalg angaaende „Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1866 til 31te Marts 1867“.